

« СВАШЪ. О! Боже мой, колкото време
« живеиѣ, нещѣ престанна отъ
« да похвалявамъ твоѣ тѣ благо-
« сть като съмъ ты толкова благора-
« зѣмна. И отъ сега на атакъ, какви-
« то и да сѣ тѣготѣн, ако ми се слѣ-
« чатъ, никакъ нещѣ се преда на скръ-
« рѣвъ, защото то ты можешъ всичко да
« приврѣшашъ въ добро. »

« Драгоценное ми Генрише, какъ
« си порасло? каква е радостъ заради
« менъ, като та видѣхъ пакъ! Свпрѣ-
« же мой, каква е благополучна тази ми-
« нѣта! Богъ востанилъ сичкото добро,
« той е, кой-то ни раздѣли и ни съ-
« единил пакъ съ единъ чѣденъ начинъ. Та-
« ка чѣо нека славословимъ, негово-то
« име и нѣка му пренесемъ благодаренїа-
« та си. »

Сетнѣ и трима-та чѣтакси си ч
пѣтнѣхъ молитви-те си взмъ Бога, и